

भीमपराक्रमे ।

“वामे कृष्णं बलीवर्हं दक्षिणे लोहितं न्यसेत् ।
उत्तराभिमुखो भूत्वा कर्षकः कृषिमारभेत् ॥
हले तु योजिते यत्र क्षेत्रे ग्रासं करोति गौः ।
तत्र स्वाह्निगुणं श्यस्यमवश्यं गर्गभाषितम् ॥”*

कृत्यचिन्तामणौ बलभद्रः ।

“सुखदा प्रतिपञ्चैव द्वितीया कार्यसाधिनी ।
आरोग्यदा तृतीया च चतुर्थी कौटुकत् सदा ॥
पञ्चमी श्रीप्रदा नूनं षष्ठी च कलहप्रिया ॥
सप्तमी स्थानदा भांग्या हर्षं हन्ति तथाष्टमी ॥
नवमी शयनाशय दशमी भूतिदा सदा ।
एकादशी तथा कुर्याद्वनं धान्यं मनोरथम् ॥
द्वादशी प्राणसन्देहा सर्वसिद्धा त्रयोदशी ।
चतुर्दशी पतिं हन्ति पञ्चदशैव निष्फला ॥
अभावस्याष्टमौषधीरिक्ताश्च परिवर्जयेत् ।
सौरिभोमदिने चैव कृष्यारभ्ये धनक्षयः ॥
प्राज्ञेशविष्णुतिथ्येषु पिष्टकरोत्तरेषु च ।
अश्विनीवातपीथेषु मूलादितोन्दुभे तथा ॥
वारे भानुजशुक्रे च जीवे शीतकरे तथा ।
लग्ने स्त्रीगोमोनयुग्मे कृष्यारभ्यं शुभं विदुः ॥
ऐशान्यां पुष्यनैवेद्यैः क्षेत्रपालञ्च पूजयेत् ।
सालङ्कारो हलधरः सगृभियं पूजितं हलम् ।
दध्वाज्यमधुभिः श्रेष्ठं फलाशय्यं प्रलेपितम् ।
कर्षं प्रावर्तयेत् प्राज्ञो नूतनेन हलेन च ॥*॥
हस्ताश्विनिथ्यचन्द्रेषु ब्रह्मन्द्रविष्णुवारुणे ।
वायव्येन्द्राग्निभे चैव रोहिण्यासुत्तरासु च ॥
वारे जीवज्ञशुक्रे च सोमं दिनकरे तथा ।
युग्मे युवतिगोमीने शस्यं स्याद्बीजवापनम् ॥”

राजमार्त्तच्छे ।
“प्राज्ञेशश्रवणोत्तरादितिमवामार्त्तच्छेतिथ्या-
श्विनी-
पौष्णाणुशमरीचयः शतभिषा स्वाती विशाखा
तथा ।
जीवाकेन्दुमितेन्दुनन्दनदिने वारे स्थिरस्थोदये
शश्यानां वपने भवन्ति लघने शस्ते तिथौ
रोपणे ॥”

देवलः ।

“गुरुसोमसूर्यशुक्राः क्षेम्याः सम्पत्कराः

शुभाः ।

बुधार्कभूमिपुत्राश्च न भवन्ति फलप्रदाः ॥
हन्ति मेघः पशून् सर्वान् स्वभावेनाथ इधिकः ।
कर्कटेन भवेत् सौख्यं तुलायां न प्ररोहति ॥
केशरो शस्यघातो स्यात् पार्श्वेषोपद्रवं धतुः ।
मकरे चैव कुम्भे च भयमेव विनिर्दिशेत् ।
गोक्षीमन्त्रशमोनेषु शस्यं सम्पद्यते महत् ॥*॥
प्रगस्ते चन्द्रतारे च शुचिः शुक्लेन वाससा ।
ज्ञात्वा गन्धेयं पुष्येयं पूजयित्वा विधानतः ॥
पृथ्वीञ्च ग्रहसंयुक्तां पूजयित्वा प्रजापतिम् ।
अग्निं प्रदक्षिणोक्त्य दीयते भूरिदक्षिणा ॥
कृष्णौ हृषी नियोक्तव्यौ नवनोतेषुतेन वा ।
सुखपाशं तयोर्लिप्यात् फालाशं कनकैः स्थित्वा
उत्तराभिमुखो भूत्वा क्षीरेणार्घ्यं प्रदापयेत् ।

ततः शुभकरः श्रीमान् कृषिकर्म समाचरेत् ॥*

वर्जयेत् भग्नशुक्रञ्च सुरभङ्गञ्च वर्जयेत् ।
विकलं छिन्नलाङ्गलं कपिलं हृषभं तथा ॥
हलप्रवाहणं कार्यं नौरुग्भिः कृषिकर्मकैः ।
हलादिभिर्द्वैः चैसमदृष्टेन शुभं भवेत् ॥
हृषभा यदि मुह्यन्ति तस्य विघ्नप्रदा भवेत् ॥”
कृषिरिति श्रेयः ।
“तस्मात् सर्वप्रयत्नेन निर्विघ्नं कारयेत् सदा ॥
एका जयकरी रेखा तृतीया चार्थदायिका ।
पञ्चमी या भवेद्रेखा बहुशस्यफला हि सा ॥
अत ऊर्ध्वं न कर्तव्यं महादोषस्ततो भवेत् ॥
संपूज्याग्निं द्विजं देवं कुर्याद्वलप्रवर्तनम् ।
हेमनि पृष्टफालाशं कृष्यारभ्यां न कारयेत् ॥
अर्त्तव्या वसवश्चेन्द्रः पृथु रामः सचन्द्रमाः ।
पराशरो बलभद्रः सर्वविघ्नोपशान्तये ॥*॥
हले प्रवाह्यमाणे तु कूर्म उरपद्यते यदि ।
गृह्णीष्यति तस्य ततोऽग्नेश्च भयं भवेत् ॥
लाङ्गलं भिद्यते चापि प्रभुस्तत्र विनश्यति ।
ईशामङ्गो यदा कर्तुः संशयो जीवितस्य च ॥
सुतनाशो युगभङ्गे समीने श्रियते सुतः ।”
समीने योक्तवन्धनकाष्ठद्वये ।

“योक्तच्छेदे तु व्यासङ्गः शस्यहानिश्च जायते ॥
हले प्रवाह्यमाणे तु गौरैः प्रपतेद्यदि ।
प्रपतेद्युक्तमात्रस्तु बन्धनं स प्रपद्यते ।
ज्वरातिसाररोगेण कृषिभङ्गं विनिर्दिशेत् ॥
प्रवहेत् युक्तमात्रस्तु ततो गौः भ्रूयते यदि ।
वस्त्रालोद्वेन नर्हन्ति ततः शस्यं चतुर्गुणम् ॥*॥
हेमवारिविलितस्य बीजस्थोन्नयतः शुचिः ।
इन्द्रं चित्ते त्रिधायाश्च स्वयं मुष्टित्रयं वपेत् ॥
कृत्वा चान्योन्यप्रोक्षां कर्षको हृष्टमानसः ।
प्राङ्मुखः कलमं गृह्य इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
त्वं वै वसुन्धरे सीते बहुपुण्यफलप्रदे ।
नमस्ते मे शुभं नित्यं कृषिं मेधां शुभे कुरु ॥
रोहन्तु सर्वशस्यानि काले देवः प्रवर्षतु ।
कर्षकास्तु भवन्त्या धान्येन च धनेन च
स्वाहा ॥”*

कृत्यरत्नाकरे ब्रह्मपुराणम् ।

“चैत्रे च कृष्णपञ्चम्यां काश्मीरा च रजस्वला ।
नित्यं भवति तस्मात्तां कृत्वा शैलमयीं स्त्रियम् ॥
अभ्यङ्गवस्त्रनैवेद्यैः पूजयेच्च दिनचयम् ।
पुष्पालङ्कारधूपैश्च गौरं वर्जयन्ति च ॥”
काश्मीरा पृथ्वी ।
“शुद्धस्याञ्च ततः स्नाप्य तामिरेव गृहे गृहे ।
सुस्नाताभिः प्रहृष्टाभिर्जीवपत्नीभिरेव च ।
अनन्तरं द्विजैः स्नाप्या सर्वोपधिषुतेज्जलैः ।
गन्धैर्बीजैस्तथा रत्नैः फलैः सिद्धार्थकैस्तथा ॥
स्नापयित्वा च तां देवीं गन्धैर्धूपैश्च पूजयेत् ।
तन्निवेदितमिष्टञ्च प्राशितव्यं गृहे गृहे ॥
अतः परमृतुस्नाता गर्भं गृह्णाति मेदिनी ॥”*
तथा ।
“ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च काश्यपः सुरभो तथा ।
इन्द्रः प्रचेताः पर्जन्यः शेषथन्द्राकर्षवङ्गयः ॥

वन्देयो हलं भूमिर्हृषभो रामलक्ष्मणौ ।
रघोष्ठी जानकी सीता युगं गगनमेव च ॥
सीता लाङ्गलपद्धतिः । युगं युगकाष्ठम् ।
“एते द्वाविंशतिः प्रोक्ताः प्रजापतयः शुभाः ।
गोमङ्गले तु संपूज्याः कृष्यारभ्ये महोत्सवे ॥
शर्षेः पुष्यैश्च धूपैश्च मास्यै रत्नैः पृथक् पृथक् ।
हलेन वाहयेद्भूमिं स्वयं स्नातः स्वलङ्कृतः ॥”
तथा ।

“उद्या बीजन्तु तत्रैव भोक्तव्यं बान्धवैः सह ॥”
बीजवपनं प्राजापत्यतोर्येन । यथा, हारीतः ॥
कनिष्ठायाः पश्चात् प्राजापत्यमावपनं होम-
तर्पणे प्राजापत्येन कुर्यात् । इति । होमतर्पणे
लाजहोमसनकादितर्पणे । राजमार्त्तच्छे ।
“नित्यं दशहले लक्ष्मीर्नित्यं पञ्चहले धनम् ।
नित्यञ्च चिह्नहले भक्तं नित्यमेकहले ऋषम् ॥”*
कृषिपराशरः ।
“वेशाखे वपनं श्रेष्ठं मध्यमं रोहिणीरवी ।
अतः परिक्षिन्नधमं न जातु आवेषे शुभम् ॥”
श्वोतिषे ।
“पूर्वभाद्रपदा मूलं रोहिण्युत्तरफलगुनी ।
विशाखा शतभिषा वाच धान्यानां रोपणे
वराः ॥

सदीप्ता रवनी नीली पुष्यवित्तैर्विबुज्यते ।
स्वयं जाते पुनस्ते हे पालयन्नेव दुष्यति ॥
आरामे गृहमध्ये वा मोहात् सर्षपमावपन् ।
पराभवं रिपोर्याति ससाधनधनक्षयम् ॥
निया नीली पलाशश्च चिञ्चा श्वेतापराजिता ।
कोविदारश्च सर्वत्र सर्वं निष्पन्ति मङ्गलम् ॥”
निया हरिद्रा । कोविदारको रक्तकाञ्चनः ॥*
“हेमाश्रसा हृचबीजं स्नातो मन्वेद्य रोपयेत् ॥
वसुधेति सुशीलेति पुष्पदेति धरेति च ।
नमस्ते सुभगे नित्यं हृमोऽयं वर्धतामिति ॥”
लिखित्वालक्षकेनापि मन्त्रं शस्येषु बन्धयेत् ।
न व्याधिकौटिहंस्त्राणां भयं तत्र भवेत् क्वचित् ॥”
सिद्धिः प्रबलतरतरङ्गतरलितमृदुतरसमोरण-
वनोद्देशे श्रीमद्भद्रपदापादाः कुशलिनः समुद्र-
तटे नानाशतसहस्रवानराणां मध्ये खरनखर-
पञ्चोर्दलाङ्गलं पवनसुतं वायुवेगं परचक्रप्रमथनं
श्रीमद्भद्रमन्त्रमाज्ञापयन्ति असुकस्याखण्डक्षेत्रे
वाताभोष्ठी गान्धीरती पाण्डुरमुष्ठी धूलो-
शुङ्गारतल्या क्षपराङ्गता फडिङ्गा एला वानरा
गड्डा इमडुका महिषादिरोगं खण्डयत क्षण-
मपि विलम्बं मा चरत यदि विलम्बं कारयत
तदा शुभान् शतखण्डं कारयामीति । ॐ त्रौ
त्रौ श्रीरामाय नमः । इति शस्येषु बन्ध-
येत् ॥*॥ धान्यच्छेदनम् । दीपिकायाम् ।
“याम्याजवाटिहधनामलतोयगक्र-
चित्रोत्तरोडुपु कुजावजवारवर्जम् ।
शस्तेन्दुयोगकरणेषु तिथौ विरिक्तौ
धान्यच्छिदिः शिखरनरस्यगोदयेषु ॥”
बलभद्रः ।
“रेवतीहस्तमूलेषु श्वणे नागयास्ययोः ।